

Những thách thức khi thực hiện Giáo hội CGVN trong năm thánh 2000

Tác Giả: J. B. Nguyễn Hữu Vinh
Thứ Ba, 17 Tháng 8 Năm 2010 07:24

Đây là một bài viết quan trọng cho biết tình hình Giáo Hội CGVN rơi vào một tình trạng thế nào hiện nay, HĐGMVN cần gì ngay để xem xét nội chính bên thân mình trước khi xem xét bên ngoài khác

(Vui lòng ý của Diên Đoàn Quốc Tộ Cộ Các Phong Trào Dân Chộ VN)

Đây là một bài viết quan trọng cho biết tình hình Giáo Hội CGVN rơi vào một tình trạng thế nào hiện nay, sau khi tác giả đã chia sẻ: “Độc biết hai chục năm qua, kể từ khi Vatican đặt mặt mũi và hàng bang giao và đã chấp nhận một điều không gì ai đợi và với nhà nước Cộng sản Việt Nam là những người bắt đầu nhà nước CSVN can thiệp vào việc tuyển chọn giám mục, thì những hậu quả tai hại cho GHVN là điều có thể” (trích bài của J.B. Nguyễn Hữu Vinh bên dưới). Việc tác giả công nhận tại VN hiện nay, các mục tử “BÁN MÌNH” cho CS giống như Ba Lan hoặc Tiệp Khắc trước khi CS giành thắng năm 1989, là điều đau đớn; thì ta phải nhận rằng “GIÀN ĐỔNG CÁO TÍM!” hoặc các đồng nghiệp Quốc Doanh và các giáo phận như Hồng Hóa, Sài Gòn, Đà Nẵng v.v., là chuyển hiện nhiên phải có, không cần phải bàn cãi; vì qua hàng thập niên, VC phải kéo một số mục tử làm tay sai để thi hành chính sách tôn giáo của họ. Thành ra, bên ngoài cho đám Giám Mục Quốc Doanh và VN, nói rằng làm gì có QUỐC DOANH và hàng Giám Mục, thì điều đó là quá ngây thơ và đánh giá quá thấp CSVN, khi cho rằng CS trong mấy thập niên qua, đã không thành công trong việc lôi cuốn và thu nạp các Hồng Y, Giám Mục vào làm tay sai cho chế độ. Sự thất bại đã thành công hiện là ta tưởng tượng rằng, vì các Giám Mục đã là một Quốc Doanh mới chỉ là một phần; còn hàng bao nhiêu VC đã đào tạo và nuôi dưỡng lâu nay, chia leo lên các bậc thang tốt đẹp, thì vốn đã sẵn sàng đó, những chia xuýt đổ ụp đổ. Trong số 30 vị vua đức phong linh mục tại Tổng Giáo Phận SG, thì có bao nhiêu vị sẽ chia vì Chúa thôi, còn bao nhiêu vị mục áo tôn giáo những thi hành chính sách của VC, khi những người này đổ đổ đào tạo và phong chức bên những Hồng Y Đệ Phệ Minh Mục, Giám Mục Đệ Nguyễn Văn Khệ, Linh Mục Đệ Huệ nh Công Minh v.v.. Tuy vậy là số có những người phần tử nh sau một thời gian dài làm linh mục hay giám mục Quốc Doanh qua cái áo chùng đen, những thi hành chính sách tôn giáo của CSVN, và làm một việc cho CS; những con số các tu sĩ Quốc Doanh phần tử nh số rất ít, trở vào thời điểm CSVN giành thắng. Bên ngoài, ta phải nhận chân hai sự kiện không thể chia: (1) Có lẽ là những giám mục và linh mục Quốc Doanh tại VN hiện nay, và sự người này là đáng kể, đang phải chia cho CS và phá hoại Giáo Hội; (2) Thệ chia hiệp và điều kiện với CS bên những người này là sự tiếp tay cho chính sách tôn giáo của CS, chia không bao giờ đem lại quyền lợi và thệ chia cho Giáo Hội và Giáo Dân. Đệ cho những người này thao túng giáo hội và HĐGMVN, trước hay sau, CGVN sẽ đi vào con đường công sự hóa đúng theo kế hoạch của CS mà đám giám mục và linh mục Quốc Doanh là chính những kế thi hành kế hoạch đó. Một vài bậc thầy hay lùi tộ m vộ chia nh thu tộ số đức chúng giảng ra dưới sự chia đổ của Đệ ng CS và Ban Tôn Giáo Chính Phệ, đức mệ một Giáo Dân và Đệ ng Bào cũng như Tòa Thánh Vatican; những tộ căn bên và cái chia cùng của chúng sẽ là một giáo hội CG đáp ứng đúng phần người chia: “PHÚC ẬM - DẬN TỘ C - CHỘ NGHĨ Ậ XẬ HỘ I!” của CS. Xin mệ nh kộ t luệ nh rộ t chính xác của J.B. Nguyễn Hữu Vinh để nói về QUỐC DOANH CỘ NG SỘ N CỘ NG GIẬO tộ VN hiện nay: “... mệ thi thệ chia hiệp để hòng tộ nh tộ i, chung sự ng và phát triển (cùng CS) là điều phiêu lộ u. Đúng đức người chia chia nghĩa Cộng sự nh, với tôn giáo, trước hay sau, sự m hay muệ nh đổ u phần để đức độ nh sự chia, đó là quy luật bên chia của công sự nh (VN).

Hệ Ngoệ ngày 21 tháng 7 năm 2010

Diên Đoàn Quốc Tộ Cộ Các Phong Trào Dân Chộ VN

(Xem attachment)

Hình các Thánh Tông Đò VN

Những sự kiện vừa qua trong Giáo hội Công giáo Việt Nam đã làm cho những người tâm hồn tín hữu không chỉ trong nước mà còn vượt biên giới quốc gia, lôi kéo sự chú ý của những người tin tưởng trên thế giới.

Chúng ta bao giờ trong lịch sử GHCGVN với gần 500 năm truyền đạo và 350 năm thành lập hai giáo phận, cũng như 50 năm thành lập Hàng Giáo phẩm VN xuất hiện những vấn đề đối với những người quan tâm như vừa qua.

Những cuộc biến động, truyền chuyển, những công việc mới mẻ, những người làm việc, cách thức... của những người đức tin và ngay cả HĐGMVN hiện đang đưa ra những vấn đề, bàn tán gây những sóng gió trong lòng người.

Rõ ràng, đây không chỉ là chuyển động, nó đang thực sự là những vấn đề cần được nhìn nhận nghiêm túc các đức tin cao nhất của hàng giáo dân, những người chấp hành tốt cao cấp đức tin đoàn thể như trong Giáo hội nếu không muốn đức tin mất Giáo hội hiện lo lắng và bất lực, thậm chí mất niềm tin với một Giáo hội Việt Nam oanh liệt được xây dựng nên bằng những núi xương, sông máu của các Thánh Tông Đò.

Một số chức sắc đã lên tiếng, một số đức tin đã gây thích, một số quan truyền thông, những nhà lý luận, thần học... đã có ý kiến. Những xem ra chúng đó chưa đủ, chưa làm gì để những đức tin xúc, đòi hỏi của thế giới với Giáo hội Công giáo truyền thống những vấn đề thực tế đưa ra.

Thực trạng

Giáo hội Công giáo Việt Nam hiện được coi là một giáo hội kiên cường, bất khuất, anh dũng, đạo đức, đầy tính nhân ái, hiệp thông... Đó là niềm tự hào của bất cứ người công giáo Việt Nam nào, thế nhưng nay đã và đang rơi vào một tình trạng tê liệt thậm chí đang thụt lùi. Một HĐGMVN hiện luôn giành được sự kính trọng và vâng phục bởi uy tín và sự tin tưởng của hàng triệu giáo dân bằng những hành động đức tin đáng nể. Một giáo hội kiên cường, hiệp thông được lãnh đạo bởi một HĐGM đã từng im lặng khi cần lên tiếng để bù đắp khi im lặng khi bị công kích.

Trong khi một giáo hội Ba Lan xa xôi đã vang lên những lời kêu gọi: “Chúng ta phải nói to lên, Giáo hội đang bị bách hại tại Việt Nam” thì ngay tại VN, một HĐGM im lặng như vô cảm. Không có gì có thể gây thích hoặc bị bực cho sự im lặng này. Chính sự im lặng này đã là nguyên nhân đưa đến HĐGM vào thế bế tắc, lúng túng và bất lực, thế nhưng hiện nay và gây nên sự hoang mang không chỉ trong hàng giáo sĩ, giáo dân.

Giáo dân của một Giáo hội Việt Nam qua thế thách hàng thập niên dường như cũng đang khép

Những thách thức khi thực hiện Giáo hội Công giáo trong năm thánh 2000

Tác Giả: J. B. Nguyễn Hữu Vinh
Thứ Ba, 17 Tháng 8 Năm 2010 07:24

tiếng nói luôn nâng cao địa vị của GHCG hoàn vũ vì không bị chính phủ, mua chuộc và luôn hiệp thông, vâng phục Tòa Thánh, nay bằng nghi ngờ những quy định của Tòa Thánh liên quan đến những sự việc có thể trong lòng GHVN.

Một đoàn chiên Việt luôn tự hào và hãnh diện kính phục, báo về các chướng ngại và đồng bào nay quay lại đòi hỏi sự quan tâm của các chướng ngại và không ngừng nói lên những sự trung tín của chướng ngại khi họ coi sự im lặng là đồng lõa với tội ác.

Một Tổng Giám mục được giáo dân yêu chuộng bằng nghi ngờ đi bí mật đêm hôm không một lời tiếng động, không một cái bắt tay thân mật.

Một Tổng Giám mục mới im lặng những việc im lặng xưa nay đã xa cách lòng dân một cách đau đớn.

Một công đoàn tín hữu Việt luôn coi phòng thủ và những lợi ích chướng ngại là vàng đá, nay bằng nghi ngờ quay lại phòng thủ ngay khi những nghi ngờ phòng thủ bị biến thành u trăn lén lút vô thức.

Thậm chí, một số chướng ngại đã không ngừng nói lên tiếng trí trá để che đậy những sự thật mà ai ai cũng biết càng làm cho sự nghi ngờ của giáo dân tăng lên.

Những điều đó thật sự là một thảm họa cho Giáo hội Công giáo Việt Nam.

Nguyên nhân

Nhiều người đã nói đến những nguyên nhân khác nhau, có người cho rằng do “một số thế lực chống phá Giáo hội”, người thì nói: chính những đồng bào có thế giá trong GHCG đã làm tan nát GHCG bởi những “dàn đồng ca” thối nát và khoan nhượng, bị mua chuộc, bị nếm gót và đi ngược dòng lợi ích của Hội Thánh Chúa...

Xem ra, câu chuyện tranh cãi này còn khuya mới tìm được câu trả lời.

Chúng tôi cho rằng: Nguyên nhân của mọi nguyên nhân gây sóng gió cho GHCGVN chính là thế lực chống sự vô thức Việt luôn luôn coi “tôn giáo là thuộc phẩm của nhân dân” và những việc này qua có nguyên nhân sâu xa từ đó.

Chúng ta biết rằng, trên thế giới, những chuyện như vậy không phải không xảy ra. Những nước “cũ” cũng đã nếm đủ những đòn oan nghiệt như Ba Lan, Tiệp Khắc...

Đã từng có những cuộc chiến tranh thông mãnh liệt ở Ba Lan, khi những đồng bào mang áo mũ cạo – những mũ cạo hợp tác với công an, một vài công nhân – bị phanh phui. Dù đau đớn những đó là sự thật.

Đã từng có những cuộc đòi hỏi dai dẳng những tài sản của Giáo hội bị cướp bóc chiếm trong thời công sự hoành hành ở Tiệp Khắc và kết quả là rất khốn nạn.

Tất cả những điều đó đang diễn ra trong lòng GHCGVN, và trong cơn bão truy cập thông tin và những

Những thách thức khi công giáo hội CGVN trong năm thánh 2000

Tác Giả: J. B. Nguyễn Hữu Vinh
Thứ Ba, 17 Tháng 8 Năm 2010 07:24

thực, vốn dĩ được đặt ra còn coi là sự nghiêm túc để nghiêm túc nhìn nhận lại mình, nhìn nhận lại chính bản thân Giáo hội và từng bước trong hàng giáo phẩm. Bởi không ai có thể không đến những công việc của công an cũng như vô tội.

Sau gần 2/3 thế kỷ, trải qua nhiều thế kỷ công giáo Việt Nam sống dưới chế độ cộng sản vô thần với muôn vàn cuộc cách mạng, chiến dịch, khủng bố... bằng tiến công của người dân lao động, thậm chí bằng cuộc chiến tranh giành quyền lực giữa các nước ngoài để nhà nước CSVN được biết quan tâm đến tôn giáo, không ai có thể không đến những thành công.

Được biết hai chục năm qua, kể từ khi Vatican đặt mối hiệp bang giao và đã chấp nhận một điếu không gì người với nhà nước Cộng sản Việt Nam là những người bên nhà nước CSVN can thiệp vào việc tuyển chọn giám mục, thì những hạn chế tại hội cho GHVN là điếu có thể. Trong bài viết “Hai mươi năm tiến hành hiệp bang giao, đức và một” chúng tôi đã phân tích tình hình này.

Cũng cần nói thêm điếu này: Những năm đầu tiên, khi Hồng y Etchegaray đến Việt Nam nói về hiệp bang giao, là lúc những cuộc cạnh tranh đang thi nhau tìm kiếm chân mình. Các hội vì nhìn thấy xu thế đó, mà Tòa Thánh đã nhận được CSVN cũng đang trên đường đi đến phân chia mình và quảng đức không còn dài. Vì vậy có chấp nhận điếu đó cũng chấp nhận một thế gian ngắn mà thôi.

Những hạn chế là sự dai dẳng và lợi lộc cũng như sự lợi ích của CNCS với các nhà một nghiên cứu bằng lý dân tộc này. Và vì thế, Giáo hội CGVN đang hạn chế hạn chế của những thế hệ tiếp đó.

Vậy thì việc có những một thể hệ tiếp, có những điếu viên trong lòng giáo hội là điếu duy nhất. Và khi công nhận điếu đó, thì đức đức nhiên phải công nhận những hạn chế của tình hình đó như một quy luật khách quan.

Lịch sử chiến tranh VN đã có nhiều bài học của việc CSVN lợi dụng tôn giáo cho những khủng bố của mình một cách công phu, tận mồm và đã có những điếu hình như Vũ Ngọc Nhạ...

Vấn đề là những tranh cãi, những biện luận, những quy kết và bằng chứng... những gì thích và phân biệt... chế độ loạn quanh xung quanh những hạn chế nhưng mà chế độ nói đến bên chế độ sâu xa của nó.

Thế hệ tiếp và liên minh tiêu diệt

Nhiều bước đã nói lên quan điểm rõ ràng rằng công đức điếu và điếu điếu là xu hướng chung của thế giới và là đức đức lợi ích của Giáo hội Công giáo sau Công đức Vatican 2. Thậm chí có vẻ còn vượt ra khỏi một “phần những hạn chế điếu và hợp tác” hạn chế.

Tất nhiên, ai cũng biết là công đức điếu và điếu điếu là phần những hạn chế, những hạn chế có những hạn chế hạn chế của đức đức lợi ích thì đức đức nghĩ đến điếu điếu. Trong bài viết “Phần những hạn chế điếu và hợp tác, công nhận những hạn chế” chúng tôi đã nói đến vấn đề này. Đức đức ý là điếu điếu, những hạn chế điếu điếu với ai, điếu điếu như thế nào? Bởi vì không thể điếu điếu với một đức đức mà trong tay luôn

Những thách thức khi thực hành giáo huấn Công giáo trong năm thánh 2000

Tác Giả: J. B. Nguyễn Hữu Vinh
Thứ Ba, 17 Tháng 8 Năm 2010 07:24

luôn lăm lăm khi u sủng vớ i mớ t lý thuyết bở o lờ c làm đợ ng hợ ng cho hành đợ ng, không thợ đợ i thoợ i khi mớ t bên nhợ t đợ nh không nhìn nhợ n bên kia, cách đợ i thoợ i đó chợ là sợ van xin hèn nhất cợ a kợ cô thợ cô thân mà thôi. Chính Đợ c Giáo hoàng Benedict XVI đã kêu gợ i “Đợ i thoợ i thợ ng thợ n và cợ ng tác chân thành” chợ không phợ i là sợ van xin.

Xem ra nhiợ u vợ uyên thâm hợ c cao, hiợ u rợ ng đã sợ ng lâu và nhợ n đợ c nhiợ u bài hợ c tợ thợ chợ cợ ng sợ n, nhợ ng thợ c tợ thì vợ n chợ a đợ đợ rút ra mớ t kinh nghiệm xợ ng máu cho vợ n đợ này.

Cũng có nhợ ng ngợ i cho rợ ng, ngay cợ ngợ i cợ ng sợ n, cũng là “dân ngoợ i” cợ n đợ c cợ u đợ và yêu thợ ng, cợ n truyợ n giáo cho hợ . Không ai phợ nhợ n nhợ ng ngợ i cợ ng sợ n cũng là nhợ ng con ngợ i, mà đã là con ngợ i thì đợ c hợ ng ân sợ ng cợ a ợ n Cợ u đợ .

Tuy nhiên, ngợ i ta đã nhợ m mớ t đợ u cợ bợ n, đó là còn là ngợ i cợ ng sợ n, thì ợ n cợ u đợ đợ i vợ i hợ là sợ dợ thợ a và vô ích. Bợ i chợ ng, bợ n chợ t, lý thuyết và thợ c tợ cợ ng sợ n là mớ t thợ chợ vô thợ n, phợ nhợ n Thiên Chúa cách ngoan cợ . Chợ nghĩa cợ ng sợ n vô thợ n không bao giợ công nhợ n ợ n Cợ u đợ bợ i không thợ a nhợ n Thiên Chúa. Vì vợ y nợ u còn là ngợ i cợ ng sợ n, viợ c nói đợ n ợ n cợ u đợ đợ i vợ i hợ chợ ng có lợ ích gì vì tợ bợ n chợ t hợ luôn luôn cợ tình khợ c tợ và chợ ng lợ i ợ n kêu gợ i – và đây là “tợ phợ m đợ n Chúa Thánh Thợ n” – mớ t tợ i không thợ đợ c tha thợ .

Chợ có nhợ ng ngợ i đã tợ bợ Chợ nghĩa cợ ng sợ n trên thợ c tợ thì ợ n cợ u đợ mợ i có chút tác đợ ng vợ i hợ mà thôi, mà khi đó thì hợ không còn là ngợ i cợ ng sợ n nợ a.

Nhợ ng năm gợ n đây, khi khợ i cợ ng sợ n thợ giợ i đua nhau sợ p đợ không thợ cợ ng lợ i, các mợ ng cợ ng sợ n còn lợ i sợ ng trong đợi nghèo, tợ t hợ u và cô đợ n vợ i nguy cợ bợ tiêu diợ t. Khi đó, lòng kiêu ngợ o cợ ng sợ n không còn cợ sợ đợ tợ n tợ i, nhợ ng ngợ i Cợ ng sợ n mợ i chợ u chợ p nhợ n đợ mợ cợ a ra thợ giợ i bên ngoài. Và cũng khi đó, hợ kêu gợ i thành lợ p nhợ ng mợ i liên minh, mợ t trợ n và nhiợ u đoàn thợ khác “tợ đợ i đợ p đợ o” bợ ng cách “đợ i thoợ i”... thợ m chí còn mợ quá trình bang giao vợ i Vatican.

Vợ y nhợ ng theo đợ ng lý thuyết cợ ng sợ n, ngoài nhợ ng mợ i liên minh phát triợ n, còn có nhợ ng mợ i “liên minh tiêu diợ t”. Nghĩa là tôi liên minh vợ i anh khi không thợ khác, nhợ ng mợ i liên minh này là đợ thôn tính và tiêu diợ t anh khi có thợ . Mớ t trợ n là mớ t hình thợ c đợ thợ c tợ hóa đợ u này. ợ y ban Đoàn Kợ t Công giáo là mớ t mô hình cợ thợ cợ a chính sách đó.

Nói đợ n nhợ ng đợ u đó, đợ thợ y rợ ng mợ i thợ a hiợ p đợ hòng tợ n tợ i, chung sợ ng và phát triợ n là đợ u phiêu lợ u. Đợ ng đợ ng lợ i cợ a chợ nghĩa Cợ ng sợ n, vợ i tôn giáo, trợ c hay sau, sợ m hay muợ n đợ u phợ i đợ c đợ n sợ ch, đó là quy luợ t bợ n chợ t cợ a cợ ng sợ n.

Thánh ý Chúa hiợ n thợ – Giáo huấn VN phợ i làm gì?

Nhợ ng biợ n đợ ng vợ a qua trong GHCGVN đã là cợ hợ i cho nhiợ u ý kiợ n đợ c nêu ra, nhiợ u cuợ c tranh cãi, tin đợ n và tin tợ c đợ c loan truyợ n bợ ng nhiợ u cách đợ n đợ n nhợ ng xáo trợ n trong suy nghĩ cợ a nhiợ u ngợ i.

Những thách thức khi thực hiện Công giáo tại CGVN trong năm thánh 2000

Tác Giả: J. B. Nguyễn Hữu Vinh
Thứ Ba, 17 Tháng 8 Năm 2010 07:24

Những điều này có nguyên nhân của nó.

Sau nhiều tuần chờ đợi xảy ra trong Giáo hội mà gần đây nhất là Tòa Khâm sứ, Thái Hà rồi Tam Tòa, Loan Lý, Dòng Thánh Phaolô Vĩnh Long, Thủ Thiêm... đã có nhiều báo động về mặt tình trạng khó khăn do chính nhà nước CSVN đem lại cho giáo hội bằng những sự kiện do họ tạo ra và qua đó cũng báo động thêm một điều nữa là tình hình nội bộ trong Giáo hội có những vấn đề không thể che đậy, ngày càng bộc lộ rõ ràng.

Đến khi Thánh Giá Đền Chiêm bập bập nát, những thách thức đó đang hiện rõ nét. Trong bài viết “Thánh giá Đền Chiêm, cần thiết thách thức khi thực hiện tín hiệu Kitô” chúng tôi đã nêu những nhận định rằng: “Nếu không có sự hiệp thông trong toàn Giáo hội Công giáo khi Thánh Giá đã bập bực phá vỡ phá ngang nhiên và trạng thái, thì khi đó có nghĩa là đã có một sự “Mâu thuẫn” xảy ra. Đó là sự “mâu thuẫn” về những “thành công” của chính quyền Công giáo tại Việt Nam đối với Giáo hội Công giáo”.

Và cuối cùng, thực tế đã diễn ra điều không may mắn đó trong lòng Giáo hội Việt Nam đối diện với tình trạng thế giới ngày hôm nay.

Điều này, cũng phản ánh một thực tế không thể phủ nhận trong lòng Giáo hội VN đã và vẫn tồn tại đến ngày hôm nay: Sự thiếu hụt nhân tài và những hành cùng với những nghèo khổ như sự mong chờ của Hội Thánh Chúa.

Những không vì thế mà bị quan, không vì thế mà thực tế vắng bóng những nhân tài công giáo GHSV, Thiên Chúa quan phòng biết cần phải làm gì cho GHSV nếu chúng ta còn có niềm tin vào Ngài. Những tiếng nói đã cất lên ngay từ trong hàng ngũ giáo dân, hàng giáo phẩm nói lên một sự thực không ai mong đợi của những khó khăn cấp bách hiện tại và sự chia rẽ con thuyền Giáo hội để sự sống qua bão tố vẫn bình yên.

Những tiếng nói phản biện cần thiết lên đó là cần phải nhìn lại, đó cũng là lúc “mọi thành phần Dân Chúa đã có cần phải nói lên nguyện vọng của mình một cách chân thành, những thực tế cũng có kinh nghiệm sâu sắc hơn về vai trò và sự mạnh mẽ của các phương tiện truyền thông hiện đại” và “các bậc chức vụ cần lắng nghe tiếng nói công giáo Dân Chúa cách phong phú và cần thiết hơn, những thực tế cũng cần được bài học biện phân cách bình tĩnh hơn để với những thông tin mới lúc mới đa dạng, đa chiều và phức tạp hơn”. “Dù khác biệt, thậm chí có khi là đối lập, những thực tế cần phải quan tâm đến có một mối liên hệ chung là lòng yêu mến Giáo hội. Suy nghĩ và cách biện luận khác nhau, nhưng lòng yêu mến vẫn là một”. (Đức GM Giuse Nguyễn Chí Linh – Phó Chủ tịch HĐGMVN phát biểu tại lễ đón Tân TGM Phó Hà Nội 7/5/2010).

Chính những tiếng nói phản biện và những phản ứng của nhiều thành phần đã tạo nên những biến đổi lớn khi bước vào những biến đổi.

Tân GM Giáo phận Vinh – Đức Cha Phaolô Nguyễn Thái Hợp – đã nêu những nguyện vọng cho là “thần công”, là “khó khăn” đã nêu lên những điều cần thiết nhất mà cần làm của GHSV, đó là: Đối với HĐGMVN “Phải chăng thực tế khi đối thoại với Nhà nước hay để có thể đối thoại hiện tại với bên ngoài cần “đối thoại thực sự và công tác chân thành” với Công giáo Dân Chúa?”

Vatican Tòa Thánh và GHCG: “Không phải vô lý mà một sự ngưng trệ yêu cầu nên xác định rõ hơn vai trò của Nhà nước trong tiến trình biến đổi giám mục tại Việt Nam. Phải chăng nên dần dần áp dụng tiến trình chung đang được áp dụng tại hầu hết các nước trên thế giới theo Giáo luật, Điều 377?” và “Thị trường cũng đã đến lúc nên thông tin phê bình và đóng góp ý kiến với Nhà nước về những gì bất ổn hay chưa hoàn thiện, nhất là những gì liên hệ đến nhân phẩm và nhân quyền”.

Nhiều tiếng nói khác đã được cất lên, không ngừng kể cả những người, những địa phương và cộng đồng nói lên sự thật. Thông chí có những điều mà xưa nay, chưa ai nói được.

Phải chăng, đây cũng chính là Thánh ý Chúa đang hiển hiện, được biểu thị trong Năm Thánh 2000 của Giáo hội Công giáo Việt Nam mà điều được kêu gọi đầu tiên là Sám hối để canh tân, sám hối để Giáo hội có thể đi theo con đường “Mưu nhiêm – Hiệp thông – Sống” một cách thực tế mà không phải chỉ là một Năm Thánh hình thức biểu hiện những cuộc lễ khai mạc và bế mạc hoành tráng mà thôi.

Giáo hội Việt Nam phải làm gì?

Là tín hữu Công giáo, tín thác niềm tin vào Đức Kitô, dù ở cương vị nào chúng ta cũng thấy cần phải đóng góp sức mình để Giáo hội ngày càng vững mạnh bằng cách này hay cách khác tùy khả năng.

Không có một tín hữu nào không sẵn lòng phụng thờ khi đã có lòng tin vào Thiên Chúa. Vì vậy, dù là những giáo dân bình thường, dù là những người đã bước theo con đường sự nghiệp, bởi vì lòng tin và lòng tin cậy... đến những mục tử, những người bước theo con đường cam tâm làm việc vì con người... Tất cả đều được trao phó một con đường chung là đã đến đến rõ nét và đến lúc phải đi đi về về chính lòng tin, tâm hồn mình.

Chúng tôi cho rằng, mọi con người bằng trí tuệ Thiên Chúa đã ban cho để nhìn ra những sự thật và phát triển của Giáo hội là điều khôn ngoan và cần thiết. Những điều này, các phẩm trật, chức sắc cao cấp của Giáo hội đến các giáo dân không thể làm được. Truy cập những anh hùng tử đạo của hơn 300.000 con người và vâng lời trong huyết quản của giáo dân trên đất Việt. Vì vậy không thể để một Giáo hội đi xuống trầm trọng và thể thối nát.

Trước hết, để có thể “đồng hành cùng dân tộc” HĐGMVN cần ngừng mọi xem xét lợi ích chính bản thân mình trước khi xem xét bất cứ ai khác để cùng đồng hành với ngay con cái mình trong những hoàn cảnh nghèo đói, cô đơn, đau khổ, bước theo đúng những lời của Hội Thánh Chúa.

Nếu bằng bất cứ hình thức nào, HĐGMVN vẫn theo một đường lối là “Im lặng là vàng” như xưa nay, thì đây sẽ là sự vắng mặt, héo úa đến đến cái chết của báo chí trong lòng Giáo hội Việt Nam.

Cũng đã đến lúc, ngay cả các giám mục, linh mục và các giáo dân phải đặt mình vào đúng vị trí của mình trước mặt Thiên Chúa với vai trò trong Hội Thánh, để những nhiệm vụ của họ

Những thách thức khi thực hiện công tác giáo dục ở CGVN trong năm thánh 2000

Tác Giả: J. B. Nguyễn Hữu Vinh
Thứ Ba, 17 Tháng 8 Năm 2010 07:24

Vị trí trên thế gian xưa nay đã có đời hành động theo những yêu cầu của chi cục này.

Đây cũng là lúc đời Giáo hội trẻ trung mới sinh ra chọn những người: Bề trên hay giáo nhân...

“Chính lúc quên mình, là lúc gặp lại bản thân”. Chính khi Giáo hội bước lên, những mặt trời chân thành, thánh thiện càng vang vọng hơn và những người không còn chỉ đứng nhìn.

Dám nhìn thẳng vào sự thật đời sống, canh tân, Giáo hội Việt Nam sẽ vang vọng bước qua cửa thách thức này.